

ΣΤΕ 1291/2017 [Αναιτιολόγητη απόρριψη αιτήματος για έγκριση ανέγερσης κτιρίου κατά την αρχαιολογική νομοθεσία]

Περίληψη

-Η όλη έκταση των χερσαίων αρχαιολογικών χώρων της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 3028/2002 υπόκειται σε καθεστώς ιδιαίτερης προστασίας, την οποία οργανώνει και ρυθμίζει ο νομοθέτης υλοποιώντας τη σχετική συνταγματική επιταγή, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται όχι μόνο η διατήρηση αναλλοίωτων των μνημειακών, οικιστικών ή ταφικών συνόλων που οι χώροι αυτοί περιλαμβάνουν, αλλά και να δημιουργούνται οι προϋποθέσεις ανάδειξης των συνόλων αυτών μέσω της πρόβλεψης ελεύθερων χώρων πέριξ των μνημείων, η οποία αποσκοπεί στη διατήρηση της αναγκαίας ιστορικής, αισθητικής και λειτουργικής ενότητάς τους, αλλά και στην αποτελεσματικότερη προστασία τους. Περαιτέρω, οι ως άνω διατάξεις παρέχουν στη Διοίκηση τη δυνατότητα να διαβαθμίζει κατά ζώνες την προστασία των αρχαιολογικών χώρων, ιδιαίτερα εφ' όσον αυτοί είναι εκτεταμένοι. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Διοίκηση έχει παραλείψει να προβλέψει ειδικούς όρους δόμησης και περιορισμούς χρήσεων γης σε Ζώνες Προστασίας Β' αρχαιολογικών χώρων, η αρχαιολογική αρχή οφείλει κατά την άσκηση της αρμοδιότητας έγκρισης ορισμένης οικοδομικής δραστηριότητας να εκτιμά, κατά περίπτωση, αν η οικοδομή θα εναρμονίζεται, κατά πρώτον, με το χαρακτήρα της περιοχής ως αρχαιολογικού χώρου και, κατά δεύτερον, με την ένταξή της σε Ζώνη Προστασίας Β', δυναμένη με πλήρη και ειδική αιτιολογία είτε να ικανοποιήσει είτε να απορρίψει το σχετικό αίτημα.

-Η προσβαλλόμενη απόρριψη του αιτήματος του αιτούντος συνιστά ατομική διοικητική πράξη, με την οποία απορρίφθηκε το συγκεκριμένο αυτό αίτημα για την έγκριση της ανοικοδόμησης συγκεκριμένου ακινήτου, και όχι κανονιστική απαγόρευση της δόμησης στο σύνολο ή σε τμήμα του συγκεκριμένου αρχαιολογικού, χώρου, και για το λόγο, άλλωστε, αυτό το ως άνω αίτημα υποβλήθηκε από τον αιτούντα προς την αρμόδια Ε.Π.Κ.Α. για την εξέτασή του, είναι δε άλλο το ζήτημα της νομιμότητας της αιτιολογίας απόρριψής του.

-Ως προς τη Ζώνη Β' στην οποία εμπίπτει το ακίνητο και για όσο χρόνο η Διοίκηση αμελεί να καθορίσει ειδικούς όρους δόμησης και χρήσης γης, η δόμηση δύναται να επιτρέπεται ή να απαγορεύεται βάσει ειδικής αιτιολογίας αναγόμενης στο συγκεκριμένο, ακίνητο και στο είδος της οικοδομικής εργασίας της οποίας ζητείται η εκτέλεση. Η εκδηλωθείσα με την προσβαλλόμενη πράξη, όμως, απόρριψη του αιτήματος του αιτούντος, δεν αποτελεί προϊόν ειδικής εκτιμήσεως των

χαρακτηριστικών του συγκεκριμένου ακινήτου σε σχέση με οικοδομική δραστηριότητα, ομοίως συγκεκριμένη, που τυχόν επεδίωκε ο αιτών, αλλά είναι απότοκος της αντιλήψεως ότι κάθε δόμηση στην ολη έκταση των 200 μ. περιμετρικώς της λίμνης της: Βουλιαγμένης αποκλείεται εκ προοιμίου και γενικώς για λόγους προστασίας των ευρισκομένων εντός του αρχαιολογικού χώρου αρχαιοτήτων, η οποία δεν υιοθετήθηκε πάντως από την μετέπειτα εκδοθείσα απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Για το λόγο αυτό, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί κατ' αποδοχή του περί αναιτιολόγητου προβαλλόμενου λόγου ακυρώσεως, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, η οποία οφείλει να αποφανθεί αιτιολογημένως, υπό την προεκτεθείσα έννοια, επί του αιτήματος του αιτούντος.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Χρ. Ντουχάνης*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.